

การใช้กิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนในบริบทที่มีการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL)

น.ท.หญิง วณิช สิริรังหอม

หมายเลข 50 สัมนาที่ 2

บทนำ

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การพูดถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่ง เพราะเป้าหมายสูงสุดในการเรียนภาษาอังกฤษคือ สามารถพูดสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งทักษะการพูดถือว่าเป็นทักษะหนึ่ง ที่พัฒนาได้ยาก เนื่องจากผู้เรียนขาดโอกาสในการฝึกใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทที่มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ที่มีการสอนแบบเน้นหลักไวยากรณ์ (grammar) ซึ่งนักวิชาการบางท่านได้กล่าวว่าการที่ผู้เรียนมีความสามารถด้านไวยากรณ์ไม่ได้เป็นปัจจัยหลักที่สามารถบ่งบอกได้ว่า ผู้เรียนจะสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี เพราะยังมีทักษะการฟัง ทักษะการอ่านซึ่งส่งผลกระทบต่อทักษะการพูดด้วย จึงกล่าวได้ว่าการเรียนแบบเน้นหลักไวยากรณ์อย่างเดียว ไม่สามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ดีเท่าที่ควร เพราะทักษะการพูดเน้นการฝึกปฏิบัติเป็นหลัก (Celce-Murica, 2001) นอกจากนี้ผู้เรียนในบริบท EFL นี้ มีความรู้ด้านคำศัพท์จำกัด และมีปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความไม่มั่นใจที่จะพูดและทำให้ไม่อยากพูด หรือบางคนก็หยุดพัฒนาการพูดไป และนอกจากปัญหาที่เกิดจากตัวผู้พูดเองแล้ว ในบริบทนี้ ผู้เรียนยังประสบปัญหาเรื่องการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่ไม่ส่งเสริมให้เกิดทักษะการพูด เช่น สอนเน้นหลักไวยากรณ์อย่างเดียว ไม่มีกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมการพูดให้มีประสิทธิภาพ ไม่มีการสอนคำศัพท์ที่ใช้ในบริบท และวัฒนธรรมที่หลากหลาย (Schmitt, 2012) หรือแม้แต่ไม่มีการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง ดังนั้นในการที่จะพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนในบริบทที่มีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) นั้น การเรียนการสอนในชั้นเรียนจึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการพัฒนาทักษะการพูด และเป็นหน้าที่ของครู ที่ต้องศึกษาปัจจัยและสภาพแวดล้อม ที่ส่งผลต่อการพูดของผู้เรียน มีการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ มีการเลือกกิจกรรมที่ส่งเสริมการพูดที่หลากหลาย และเหมาะสม รวมถึงมีการสอนหลักการพูดที่เพียงพอให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในสถานการณ์ต่าง ๆ (Richards & Renandya, 2002) ครูต้องเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน เข้าใจพื้นฐาน ความสามารถของผู้เรียน และสามารถเลือกกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าพูดอย่างมั่นใจ และมีแรงจูงใจที่จะฝึกฝนการพูดทั้งในและนอกห้องเรียน

ทฤษฎี และกรอบแนวคิด

๑. การพูด

การพูดหมายถึง การติดต่อสื่อสารระหว่าง มนุษย์ โดยใช้เสียง ภาษา แววดา สีหน้า ท่าทางต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกจากผู้พูดไปยังผู้ฟังให้เข้าใจตรงกัน (สมจิต ชิวปรีชา, 2540) การพูดยังหมายถึง การแสดงหรือการถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึก และความต้องการของผู้พูดออกมา โดยอาศัยถ้อยคำ น้ำเสียง รวมทั้งกิริยาท่าทาง ทำให้ผู้ฟังได้ยินและเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด จนสามารถแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบให้ผู้พูดทราบจนเป็นที่เข้าใจกันได้ (นันทา ชุนภักดี, 2529) นอกจากนี้แล้ว การพูดยังหมายถึงการเปล่งคำออกมาเพื่อสื่อสาร (Nunan, 1995) ทั้งนี้การพูดยังหมายถึง กระบวนการในการสร้าง และแบ่งปันความหมายผ่านสัญลักษณ์ที่เป็นคำพูด โดยนำเสียงมาจัดเรียงอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างประโยคที่มีความหมาย (Chaney, 1998) การพูดเป็นการสื่อสารสองทาง หมายถึงการที่จะเกิดการพูดได้นั้นต้องมีผู้ฟังด้วย และในขณะเดียวกัน ผู้พูดก็ต้องทำหน้าที่เป็นผู้ฟังในขณะเดียวกันด้วย (Leong & Ahmadi, 2017) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ยากทักษะหนึ่งสำหรับผู้เรียนที่อยู่ในบริบท EFL เพราะเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึก

และความคิดเห็นของตนเองผ่านภาษาอื่น (ภาษาอังกฤษ) ที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของตนเอง ส่วนมากผู้เรียนจะต้องประสบปัญหาต่าง ๆ มากมายที่ปิดกั้นการสื่อสาร เช่น ผู้เรียนบางคนอาจจะหยุดพูดจากเหตุผลด้านจิตวิทยา เช่น กลัวเสียหน้า กลัวพูดผิด หรือไม่สามารถหาคำมาพูด หรือหาประโยคมาใช้ได้อย่างเหมาะสม (Leong & Ahmadi, 2017) โดยรวมแล้ว การพูดหมายถึงการสื่อสารโดยการเปล่งเสียงออกมาให้ผู้ฟังได้ยิน และแปลความหมายของสิ่งที่ได้ยิน การพูดจะสมบูรณ์ได้ต้องมีผู้ฟัง และการพูดที่ประสบผลสำเร็จคือผู้ฟังเข้าใจตรงกันกับผู้พูด

๒. การสอนการพูดภาษาอังกฤษในบริบท EFL

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบ่งออกได้เป็น ๔ ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สอง ที่มีการพัฒนาการเรียนการสอนแบบก้าวกระโดดในหลาย ๆ ประเทศจาก ๔๐ ปีที่ผ่านมา (Derakhshan et al., 2016) จุดมุ่งหมายในการสอนพูดคือ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Sartika, 2016) เพื่อเป็นการรักษา และสร้างสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่น หรือเพื่อการเจรจาต่อรอง ทั้งนี้ทักษะการพูดที่ดียังสามารถสร้างความประทับใจแก่คู่สนทนาได้อีกด้วย (Derakhshan et al., 2016) ถึงอย่างไรก็ตาม Afrizal (2015) ได้กล่าวถึงอุปสรรคในการสอนพูด ๔ ด้านดังนี้

๑. ปัญหาทางจิตวิทยาที่เกิดจากผู้พูด เช่น มีความกังวลว่าจะพูดผิด กลัวการวิพากษ์วิจารณ์ กลัวเสียหน้า หรืออาย

๒. ไม่มีความรู้ในเรื่องที่จะพูด หรือไม่มีความคิดเห็นต่อเรื่องที่จะพูด

๓. ไม่มีโอกาสได้ฝึกพูด เพราะในบางชั้นเรียนจะมีผู้เรียนบางคนหรือบางกลุ่มที่ผูกขาดการพูด

๔. การใช้ภาษาแม่ในการสื่อสารในการเรียนภาษาอังกฤษ บางชั้นเรียนจะใช้ภาษาแม่ในการสื่อสารเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสฝึกพูดภาษาอังกฤษ

นอกจากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นนี้แล้วในบริบท EFL ได้มีการเรียนหลักภาษาเป็นอันดับแรกในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้เรียนจึงไม่สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ นอกจากนี้แล้ว ทักษะการพูดถือว่าเป็นทักษะที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบริบททางสังคม วัฒนธรรม และลักษณะต่าง ๆ ที่มีมนุษย์ที่มาจากพื้นฐานต่างกันสร้างขึ้น ดังนั้นในการสอนการพูด ผู้สอนจึงไม่สามารถสอน หรือถ่ายทอดสิ่งเหล่านั้นได้หมด สิ่งที่ผู้สอนสามารถทำได้คือการสร้างความตระหนักรู้ระหว่างวัฒนธรรมที่แตกต่างเหล่านั้นให้แก่ผู้เรียนพร้อม ๆ กับการสอนทักษะการพูดไปในคราวเดียวกันเท่านั้น (Derakhshan et al., 2016)

ดังนั้นการส่งเสริมทักษะการพูดในบริบท EFL จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการส่งเสริมการเรียนการสอนทักษะการพูดในชั้นเรียน โดย Harmer (2007) ได้กล่าวถึงประโยชน์ที่ต้องจัดกิจกรรมการพูดว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกพูด และใช้ภาษา เพราะผู้เรียนในบริบท EFL ไม่มีโอกาสได้พูดในสถานการณ์จริงหรือในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้การฝึกพูดผ่านกิจกรรมในชั้นเรียนยังทำให้ผู้เรียนได้ทราบความสามารถทางการพูดของพวกเขาอยู่ในระดับใด และที่สำคัญที่สุด กิจกรรมการพูดในชั้นเรียนนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ทักษะที่เรียนมาทั้งหมด เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ได้ใช้ภาษาอังกฤษ สร้างโอกาสให้ได้คิด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำเอาทักษะเหล่านี้ไปใช้ได้โดยอัตโนมัติ ถ้ามีการฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ สอดคล้องกับ Riyanto (2016) ที่กล่าวว่า การฝึกในชั้นเรียนนี้ถือเป็นโอกาสเดียว และโอกาสสำคัญที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้คำ หรือประโยคภาษาอังกฤษได้คล่องในสถานการณ์ต่าง ๆ

ในการพัฒนา และส่งเสริมทักษะการพูด ครูควรมีวิธี และกิจกรรมที่เหมาะสมกับสถานการณ์ และระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน โดย Hedge (2016) เสนอแนะว่ากิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการพูดแบ่งออกเป็น สองกลุ่มหลัก ๆ นั่นคือ กิจกรรมที่เน้นการพูดให้ถูกต้องตามหลักภาษา (accuracy-based activities) และกิจกรรมที่เน้นการพูดให้คล่อง (fluency-based activities) และเป็นธรรมชาติ และสำหรับบทความนี้จะ

กล่าวถึงกิจกรรมที่เน้นความคล่อง และเป็นธรรมชาติ (fluency-based activities) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมการเรียนรู้การสนทนา และเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน สามารถนำมาใช้ในบริบท EFL และสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนได้จริง กิจกรรมส่งเสริมการพูดที่จะกล่าวถึงประกอบไปด้วย กิจกรรมการอภิปราย (Discussion) กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role play) และกิจกรรมช่องว่างข้อมูล (Information gap)

๓. กิจกรรมส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

๓.๑ กิจกรรมการอภิปราย (Discussion)

Souhila (2015) กล่าวว่า กิจกรรมการอภิปรายเป็นกระบวนการพูดเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อที่จะหาข้อดีที่สุด หรือเพื่อเป็นการแสดงความคิดเห็น Hedge (2016) กล่าวเพิ่มเติมว่าการอภิปรายเป็นกิจกรรมส่งเสริมการพูดที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดอย่างแท้จริงกิจกรรมหนึ่ง โดยกิจกรรมนี้สามารถออกแบบให้ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้โดยการหาหัวข้ออภิปรายที่มีความหลากหลาย หรือตรงกับความสนใจของผู้เรียน เช่น ประสบการณ์ในเรื่องต่าง ๆ ประวัติศาสตร์ หรือหัวข้อที่เป็นที่กล่าวถึงในปัจจุบัน (hot issues) ในกิจกรรมนี้ผู้เรียนจะถูกฝึกให้แสดงความคิดเห็น ให้แสดงความคิดเห็นด้วย ความเห็นที่แตกต่าง แสดงความชอบ หรือเปรียบเทียบในประเด็นต่าง ๆ

๓.๒ กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play)

Souhila (2015) กล่าวว่า กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เป็นที่นิยม และมีประสิทธิภาพมากที่สุดกิจกรรมหนึ่ง เป็นกิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนผ่านการจำลองเหตุการณ์ และเป็นกิจกรรมที่ลดความกลัวที่จะพูด แม้แต่ในผู้เรียนที่ไม่มีความสามารถทางด้านการพูดก็มีโอกาสได้พูดอย่างไม่เครียด เพราะกิจกรรมนี้ถูกจัดในรูปแบบกิจกรรมกลุ่ม นอกจากนี้ กิจกรรมแสดงบทบาทสมมดียังสามารถพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารแก่ผู้เรียนได้ โดยผู้เรียนจะแสดงเป็นบทบาทเป็นผู้อื่นในสถานการณ์ต่าง ๆ ในการทำกิจกรรมนี้ ผู้เรียนต้องจินตนาการ เพื่อแสดงบทบาทเป็นผู้อื่นในสถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไป Nunan (2005) กล่าวเสริมว่า กิจกรรมบทบาทสมมติหมายถึงกิจกรรมการพูดที่ผู้เรียนต้องแสดงบทบาทเป็นผู้อื่น เพศอื่น หรืออาชีพอื่น กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยส่งเสริมทักษะการสื่อสารหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็น การเจรจาเพื่อสร้างสัมพันธ์ ตอรองข้อขาย แก้ปัญหา และขอข้อมูล เป็นต้น นอกจากนี้ยังเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกพูด และได้รับความสนุกสนานไปในคราวเดียวกัน โดย Kusnierek (2015) กล่าวว่า ครูควรมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม เพราะถ้าครูไม่แสดงถึงความตื่นตัวที่จะทำแล้ว คงยากที่ผู้เรียนจะสนุกสนานกับกิจกรรมนี้ได้

๓.๓ กิจกรรมช่องว่างข้อมูล (Information gap)

กิจกรรมส่งเสริมการพูดอีกอย่างที่สามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารสองทาง คือ กิจกรรมช่องว่างข้อมูล (Information gap) โดยผู้เรียนจะได้ฝึกพูด ผ่านการสนทนาเพื่อหาข้อมูลมาเติมเต็มในส่วนที่หายไปของตนเอง กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง ไม่ใช่ระหว่างผู้เรียนกับครู ครูมีหน้าที่กำกับ ดูแล ในการทำกิจกรรม ผู้เรียนสองคนหรือมากกว่านั้นจะหาข้อมูลที่หายไปโดยการถามคำถาม และเมื่อได้รับคำตอบในสิ่งที่ตนเองอยากทราบแล้ว ก็นำมาเติมข้อมูลของตนเองให้ครบถ้วน ซึ่งคำถามเหล่านั้นเรียกว่า referential questions หรือคำถามอ้างอิง กิจกรรมช่องว่างข้อมูลเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สื่อสาร และแลกเปลี่ยนเพื่อการแก้ปัญหา ข้อมูลที่หายไปอาจเป็น ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น หรือรายละเอียดอื่น ๆ ตามแต่บริบทที่ครูมอบหมาย ทั้งนี้ข้อมูลหรือเนื้อหาในการทำกิจกรรมอาจเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ผู้เรียนได้อ่าน ดู หรือฟัง และเนื่องจากจุดประสงค์ของกิจกรรมนี้คือเพื่อต้องการให้นักเรียนหาข้อมูลที่หายไปจากคู่สนทนา ดังนั้นผู้เรียนจะได้พัฒนาทักษะการพูดแบบโต้ตอบจากการทำกิจกรรมนี้ (Ismaili & Bajrami, 2016) นอกจากนี้ Doughty & Pica (1986) ได้แสดงความคิดเห็นว่า ผู้เรียนจะได้ฝึก

ทักษะการต่อรองความหมาย (negotiation of meaning) ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ โดยผู้เรียน จะได้รับการฝึกให้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง แต่ในขณะเดียวกัน ผู้เรียนจะไม่ได้ฝึกกลยุทธ์ การสนทนา (conversation strategies) เหมือนที่เกิดขึ้นในกิจกรรม การอภิปราย และการแสดงบทบาทสมมติ

๔. การนำกิจกรรมการพูดไปใช้ในชั้นเรียน

ในการเรียนการสอนในบริบท EFL ครูสามารถประยุกต์กิจกรรมการพูดอภิปรายฝึกให้ ผู้เรียนใช้ภาษาในการดำเนินบทสนทนา และนอกเหนือจากนั้น กิจกรรมนี้ยังสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสาร ระหว่างบุคคล (interpersonal skills) ได้ด้วย เช่นรู้ว่าต้องพูด และเว้นจังหวะเพื่อให้ผู้อื่นได้พูดเวลาใด การเปลี่ยนประเด็นการพูด และทักษะการกระตุ้นให้คู่สนทนาได้พูด และมีส่วนร่วมในการพูด ในขณะเดียวกัน กิจกรรมนี้ยังมีข้อจำกัด เช่นอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเครียด เพราะไม่มีความรู้ หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่จะอภิปราย หรือไม่คุ้นเคยกับกิจกรรมประเภทนี้ เพราะบางคนไม่เคย แม้แต่จะอภิปรายหัวข้อนั้น ๆ ในภาษาแม่ของตนเอง ข้อจำกัดอีกข้อ คือการพูดอาจถูกครอบงำโดยผู้เรียนที่มีความมั่นใจ และกล้าแสดงออก มากกว่า ทำให้ผู้เรียนคนอื่นไม่มีโอกาสได้พูด ครูควรมีการเตรียมการที่ดีในการจัดกิจกรรมนี้ เช่น มีการให้ ความรู้เกี่ยวกับหัวข้อก่อนเริ่มกิจกรรม และแนะนำคำ วลี หรือประโยคต่าง ๆ ที่สามารถใช้ในการอภิปรายให้ ผู้เรียนได้ศึกษาก่อนเริ่มกิจกรรม กิจกรรมการอภิปรายเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความสามารถ ทางภาษาในระดับหนึ่ง เพราะผู้เรียนต้องใช้ภาษาในการสื่อ และแสดงความคิดเห็น และการที่จะออกแบบ กิจกรรมการอภิปรายให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด หัวข้อการอภิปรายต้องน่าสนใจ และมีประเด็นให้อภิปราย ได้หลากหลาย

ทั้งนี้ครูสามารถนำกิจกรรมบทบาทสมมติมาใช้เพื่อพัฒนาความคล่องในการพูดภาษาอังกฤษของ ผู้เรียนได้ เพราะกิจกรรมบทบาทสมมติมีประโยชน์มาก เพราะกิจกรรมนี้สามารถพัฒนาทักษะด้านสังคมเพื่อ การสื่อสารกับผู้อื่น พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ เป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างการเรียนรู้ที่ดี ส่งเสริม ให้ผู้เรียนให้รับรู้ เข้าใจ และโต้ตอบซึ่งกันและกัน รวมถึงผู้เรียนจะได้ฝึกในสิ่งแวดล้อมที่พวกเขาคิดว่าปลอดภัย (ไม่ได้เป็นตัวเอง) ซึ่งผู้เรียนจะได้รับความสนุกสนาน และเรียนรู้ได้ดีขึ้น สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ในหมู่เพื่อน ในขณะเดียวกันผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ที่หลากหลายเพิ่มมากขึ้น และได้ฝึกการออกเสียง สำเนียงที่ถูกต้อง และที่สำคัญกิจกรรมนี้สามารถส่งเสริมการพูดแบบสื่อสารสองทางทำให้การเรียนการพูด ไม่น่าเบื่อ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะด้านพฤติกรรม (behavioral skills) ในสิ่งแวดล้อม ที่ไม่กดดันด้วย (Nurbaya et al., 2016)

นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมช่องว่างข้อมูลที่เป็นกิจกรรมที่เกิดประโยชน์ในแง่ของผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วม ในกิจกรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจน และตรงไปตรงมา ผู้เรียนมีหน้าที่ในการหาข้อมูล ที่ขาดหายไป โดยการถามคำถาม ดังนั้นแรงจูงใจในการทำกิจกรรมนี้จึงมีอยู่มาก เพราะผู้เรียนจะพยายามหา ข้อมูลที่ขาดหายไปให้สำเร็จ ผู้เรียนได้ฝึกให้สามารถทำงานในสิ่งแวดล้อมที่ถูกกำหนด พวกเขาจะได้ฝึกใช้ ภาษาอังกฤษจากการพูด และฟังเพื่อหาข้อมูลเพิ่มเติมส่วนที่หายไป ดังที่ Ur (2012) และ Afrizal (2015) กล่าวว่ากิจกรรมนี้มีประโยชน์ในด้าน ๑) ผู้เรียนได้มีโอกาสสื่อสารได้มากขึ้นในชั้นเรียน

๒) ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการพูด ๓) เป็นกิจกรรมที่เหมือนจริง ๔) สามารถออกแบบได้อย่างหลากหลาย

๕) เสริมสร้างทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ แก้ปัญหา ฟังเพื่อหาข้อมูล และและการทำงานร่วมกับผู้อื่น

๖) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดอย่างเท่าเทียมกัน

สรุป

กิจกรรมที่กล่าวมานั้นล้วนแต่มีประโยชน์ และมีข้อจำกัดแตกต่างกันออกไป ครูควรต้องเลือกใช้กิจกรรมที่เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ สามารถทางด้านภาษา ความสนใจ และวัยของผู้เรียน ทั้งนี้ก็เพื่อสร้างแรงจูงใจ และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติอย่างเต็มที่ เพราะการพูดนั้นเป็นทักษะที่ผู้เรียนต้องแสดงออก (productive skill) จึงจะสามารถประเมินผลได้ Afrizal (2015) และก่อนที่จะให้ผู้เรียนทำกิจกรรมใด ๆ ครูควรต้องพิจารณาให้ดีกว่า ต้องการพัฒนาทักษะการพูดแบบใดในผู้เรียน เช่น การสนทนาในชีวิตประจำวัน ก็สามารถเลือกทำกิจกรรมบทบาทสมมติ แต่เมื่อต้องการพัฒนาทักษะการต่อรองความหมาย ก็เลือกทำกิจกรรมช่องว่างข้อมูล หรือถ้าต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล ก็สามารถเลือกกิจกรรมการอภิปรายได้ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ครูสามารถจัดกิจกรรมทั้งสามกิจกรรมในหนึ่งบทเรียนได้ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับเนื้อหาว่าเหมาะสมกับกิจกรรมแบบใด สุดท้ายแล้ว ทุกกิจกรรมจะไม่เกิดประโยชน์แต่อย่างใด หากครูไม่ประเมินผล หรือให้คำแนะนำหลังจากเสร็จกิจกรรม เพราะผู้เรียนสามารถนำเอาผลการประเมิน และข้อเสนอแนะเหล่านั้นไปปรับปรุงเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของตนเองในโอกาสต่อไป ซึ่งถือว่าเป็นความสำเร็จสูงสุดในการทำกิจกรรมนั้น ๆ

บรรณานุกรม

- นันทา ขุนภักดี. (2529). *การพูด*. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม: ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมจิต ชิวปรีชา. (2540). *วาทวิทยา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Afrizal, M. (2015). A Classroom Action Research: Improving Speaking Skills Through Information Gap Activities. *English Education Journal*, 6(3), 342–355.
- Celce-Murcia, M. (Ed.). (2001). *Teaching English as a second or foreign language*. Boston, MA: Heinle and Heinle.
- Chaney, A. (1998). *Teaching oral communication in grades k-8*. USA: A Viacom company.
- Dil, Y. (2009). EFL Learners' communication obstacles. *Electronic Journal of Social Sciences*, 8(29), 84–100. ISSN1304-0278.
- Derakhshan, Ali & Nadi Khalili, Atefeh & Beheshti, Fatima. (2016). Developing EFL Learner's Speaking Ability, Accuracy and Fluency. *English Language and Literature Studies*. 6. 177. 10.5539/ells.v6n2p177.
- Doughty, C. & Pica, T. "Information Gap" Tasks: Do They Facilitate Second Language Acquisition? *TESOL Quarterly* Vol. 20, No. 2 (Jun., 1986), pp. 305-325.
- Harmer, J. (2007). *The practice of English language teaching* (4th ed). London: Longman.
- Hedge, T. (2016). *Teaching and Learning in the Language Classroom*. New York: Oxford University Press.
- Ismaili, M. & Bajrami, L. (2016). Information Gap Activities to Enhance Speaking Skills of Elementary Level Students. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*. 232. 612-616. 10.1016/j.sbspro.2016.10.084.
- Kusnierek, A. (2015). Developing Students' Speaking Skill through Role-Play. *World Scientific News*, 1(2), 73-111.

- Leong, L.-M., & Ahmadi, S. M. (2017). An analysis of factors influencing learners' English speaking skill. *International Journal of Research in English Education*, 2(1), 34–41.
- Nunan, D. (1995). *Language Teaching Methodology: A Textbook for Teachers*. NY: Phoenix Ltd., p. 593.
- Nunan, D. (2005). *Task Based Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nurbaya, s, Salam,U Arifin, Z. (2016). IMPROVING STUDENTS' SPEAKING ABILITY THROUGH ROLE PLAY. *Jurnal Pendidikan dan Pembelajaran*. Vol 5, No 10 (2016).
- Richard, Jack C. & Renandya W.A. (2002). *Methodology in language Teaching: An Anthology of Current Practice*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Riyanto, A.D. (2016). *Improving Speaking Skill through Small Group Discussion (A Classroom Action Research for the Third Grade Students of Vocational Secondary School Pancasila Salatiga in the Academic Year 2015/2016)*. A Graduating Paper. State Institute for Islamic Studies (IAIN) Salatiga.
- Sartika, D. (2016). Teaching speaking using the Information Gap technique. *English Education Journal*. Vol. 7, No 3 (2016).
- Schmitt, R. (2012). Applied linguistic. In A. Burns & B. Seidhofer (Eds.), *Speaking and pronunciation*. (pp.197-199). London: Great Britain press.
- Souhila, B. (2015). *The Use of Role-Plays as a Teaching Technique to Develop Foreign Language Learners' Oral Proficiency Case Study: Second Year Students at Biskra University*. A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Master Degree in Sciences of the Languages. University of Biskra. People's Democratic Republic of Algeria.
- Ur, P. (2012). *A course in English language Teaching* (2nd ed). Cambridge: Cambridge University Press.